

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Archibio Presbytero. 234.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀπορροῦς τε καὶ ἀμείλικτος καὶ ἀήμερος ἔτε γὰρ κολακωμένη, ἔτε θεοπευμένη ἐν δόξῃ, ἀλλὰ τότε μάλλον ἀρχίζεται, ὅτε μάλιστα θεοπεύεται. Μάλιστα μὲν πάντα κινῶμεν, ὥστε μὴ ἀλῶναι. ῥᾶσι γὰρ μὴ ἀλῶναι, ἢ ἀλόγως ἀφ' ἑαυτῶν. εἰ δὲ καὶ ἐάλωμεν, συντέλειαντες ἑαυτῶν, καὶ πῶ θείας καλέσαντες συμμάχων. ἄνευ γὰρ ταύτης οὐχ οἶόν τε τοιαύτης ἀίχμαλωσίας ἐλευθερωθῆναι. κινδυνεύει γὰρ εἶναι τοῖς πολλοῖς ἀίχμαλωσία ἀνακλήσεως ἀμοιρος. Τοῦ μὲν ἐθέλειν κερδαίνειν παυσάμεθα, τὰ δὲ συναρθέντα, ἢ ἀθρόον, ἢ καὶ βραχὺ ἀφ' ἐμῶν τοῖς δεομένοις, αὐτῆ γὰρ βῆτι μόνη τῆς τοιαύτης ἀίχμαλωσίας ἢ ἀνακλήσεως.

Ἀρχιεπίω πρεσβυτέρῳ. φ. σλδ.

Πολλῶν ὄντων, ὡς ἔφησ, θαύματα ἄξιον, εἰ ὅστι, ὁ μάλιστα πάντων ἐγὼ θαυμάζω, καὶ τὰ πάντα διεφθάρθαι τεκμήριον εἶναι φημι ἰκανόν. διὸ δι' ἐκείνων ἀφ' ἐμῶν τῶν μάλιστα νυκτὶ λέξω καὶ ἐλέγξω. εἰπέ τοίνυν τοῖς, οἷς μάλιστα μέλει τῆς λαῶν, μάλλον δὲ οἷς μέλει μὴ εἶδει, μέλει δὲ ἑδαμῶς, ὅτι αὐτοὶ δι' αὐτῶν ποιεῖτε ὁμολογεῖσθε ἀγνοῦν, πῶ ὅστιν ἱερωσύνῃ, πῶ τοὺς ἄλλους ἐνοχλεῖτε. εἰ μὲν γὰρ τυραννίδα παβῶν κεκλήρωσατε, ἢ γένοιθε ὡν ἡγεῖσθε, ἵνα κακῆσαν τῆς ἀβελότων τυράννων, ἠμώτεροι καὶ τυραννικώτεροι ὀφθήκατε. πολλοὶ γὰρ ἐκείνων φρατέρον ὑμῶν τοῖς τυραννιδῶσι πρεσβυτέρῳ εἰ δὲ παβίαν κηδεμονίαν ἐνεπέσειθε, πῶ τοὺς τυράννους ἀπεκρύπτετε τῆ ἀμύλησι, πῶ τὴν θείαν αἵματι ἐξαγοραθέντας, αὐτοὶ καὶ ἀδελφῶδες, πῶ ῥηματίζεσθε ἐκ τ' ἀλλοβίαν συμφορῶν; πῶ γέλατε τὴν σάρραδα; πῶ ἔπιβελώτε τοῖς φιλαρέταισι; πῶ τοὺς κόλακας συγκροτεῖτε; πῶ τὴν παρρησιαζομένους ἐξοφραλίζετε; εἰ γὰρ ὑμεῖς πᾶσατε δρῶντες ἢ δρᾶτε, εἰκὸς καὶ τὰς τῆς λαῶν ἀρετὰς νεκρωθείσας

non lapidem moueamus, quo ab eo minime capiamur (facilius est enim non capi, quam, cum captus sis, effugere?) si autem nos capi contigerit, omnes neruos contententes, ac diuinam opem implorantes (hac enim sublata nemo ab huiusmodi captiuitate abstrahi potest. Multis enim talis pene est hæc captiuitas, vt ab ea emergere ac reuocari nequeant) quæstus quidem faciendi euipiditatem comprimamus, quæ autem collecta sunt, aut confertim, aut paulatim egentibus distribuamus. Nam hæc demum sola ratio est, qua ab huiusmodi captiuitate reuocemur.

Archibio Presbytero. 234.

Cum multa verè sint, vt inquis, quæ admirationem mereantur, vnum tamen est, quod omnium maximè miror, quòdque idoneo mihi argumento est, omnia corrupta & perdita esse. Quocirca illis ommissis hoc præfertim nunc dicam ac demonstra- bo. Dic igitur istis, quibus populi maximè curæ sunt, vel, vt rectius loquar, quibus curæ quidem esse debeant, verum nullo omnino modo sunt: Cum vos, per ea quæ agitis, quidnam Sacerdotium sit, vobis ignotum esse confiteamini, quorsum tandem aliis molestiam exhibetis? Nam si paternam tyrannidem nacti estis, ij sanè, quibus imperatis, imperate: vt illis quoque nobilibus ac fama celebratis tyrannis crudeliores & immaniores vos ipsos præbeat. Multi enim illorū lenius ac mitius, quam vos, erga eos, quos tyrannide oppressos tenebant, se gesserunt. Si autem paterna cura vobis commissa est, quid tyrannos sæuitia superatis? Quid eos qui diuino cruce redempti sunt, ipsi in seruitutem trahitis? Quid ex alienis calamitatibus opes vobis comparatis? Quid probos ac temperantes viros ridetis? Quid virtutis studiosis insidias struitis. Quid adulatoribus fauetis? Quid eos, qui liberè loquuntur, expellitis? Nam si vos ea, quæ agitis, agere desinatis,

Dd. iij

verisimile est etiam promiscuè plebis virtutes, quæ nunc vestra causa mortuæ atque extinctæ sunt, rursus ad vitam redituras esse.

Hermينو Comiti. 235.

Quemadmodum nobilis arbor, cum fructibus grauis est, ac foliis abundat, agricolam oblectat, & spectatores voluptate afficit, ac prætereuntes recreat & reficit: eodem modo is quoque qui in doctoris folio collocatus est, cum & virtute ornatus & instructus est, & sermone atque doctrina fulget, tum Deum oblectat, tum hominibus utilitatem affert. Si autem alter vitro careat, discipulis haud admodum prodest. Vita enim opus est, propter eos qui ad culpandum & criminandum procliuus sunt: doctrina item ad refellendas hæreses requiritur. Nam etsi citra sermonis ac doctrinæ opem vitæ probitas multis utilitati esse solet: tamen cum eum in disputationibus ac colloquiis vinci cõspiciunt, grauissimis plerunque detrimentis afficiuntur, vt qui ab adulterinis dogmatibus surripiantur, atque in fraudem inducantur. Non enim id docentis imperitiæ, verum dogmatis imbecillitati assignant. Rursum si sermo fluens magna vi aduersarios profliget, ob vitæ improbitatem trophæi decus obscuratur. Neque enim fide dignum hunc magistrum existimabunt, qui non ea, quæ oportet, facit. Quocirca, & sermone, & vita rutilare opus est. Qui enim facit & docet, inquit Christus, hic magnus vocabitur in regno caelorum. Quod si solum facere, docere esset, vt nonnulli putant, profectò secundum minimè adiunxisset.

Eidem. 236.

Etsi callidè ac singulari artificio Ægyptia mulier cupiditatis ac libidinis vela expenderat, laqueumque, vt adolescèntem caperet, statuerat, atque & per oculos eum velut præstigiis quibusdam ludebat (tragieum enim in modum corpus adornabat) & per aures eum deliniebat (nam ei

νῦν δὲ ὑμᾶς, εἰς παλιγγενεσίαν ἤξειν καὶ ἀναβίωσιν.

Ερμίνω κόμῃτι. ρλε.

Ὡς ἀφ' αὐγαινῶν δένδρον, ὅταν τῶν καρπῶν βέλῃται, καὶ τοῖς φύλλοις κομῆται, καὶ τὸν γεωργὸν εὐφραίνει, καὶ τοὺς ὄρῳντας τέρπει, καὶ τοὺς παροδούντας ἀπαυτίζει· οὕτως καὶ ὁ εἰς τὸν διδασκαλικὸν ἰσχυρῶς θρόνον, ὅταν τῆ ἀρετῇ κοσμηθῆται, καὶ τῶ λόγῳ ἀφράπτῃ, καὶ τὸν θεὸν εὐφραίνει, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀφελεί. εἰ δὲ ἡμεῖς ἐρημὸς ἔσθαι, οὐ λίσσεται ἀφελεί τοὺς φοιτητάς. *ῥεῖα μὲν γὰρ τῷ βίῳ, ἄλλ' οὐκ εὐφραίνει τὸν διδασκαλικόν· ῥεῖα δὲ καὶ τῷ λόγῳ, ἄλλ' οὐκ εὐφραίνει τὸν ἀνθρώπον.* εἰ γὰρ καὶ ἀνευ λόγου ὁ βίος ἀφελείν πύφουκε τοὺς πολλούς, ἀλλ' ὅταν ἰδῶσιν αὐτὸν ἠτιμώμενον ἐν συλλογισμοῖς καὶ ἀλλοτρίοις, εἰς τὰ κήρυκα παλάκας ἐλάττωται, ὑποκόψεται δόγματός κληρονομοῦν, ἔτι γὰρ τίς ἀπειρίαν τῷ διδασκόντι, ἀλλὰ τίς τῷ δόγματι ἀπειρίαν τοῦ σαφέντος. εἰ δὲ ὁ λόγος ῥεῖος καὶ κράτος αἰῶν τὸς ἐκωνάτους ὑπὸ τῆς τῷ βίῳ φαυλοτήτος ἀμαρτανῶν τῶν τρεπόμενων. οὐκ ἀξιόπιστον γὰρ ἡγήσονται διδασκαλοῦ, τὸν μὴ τὸ δέον ταπεινά τῶντα. οὐκ αὖ καὶ τῷ λόγῳ καὶ βίῳ ἀφράπτειν. ὁ γὰρ ποιῶν φησὶ, καὶ διδάσκων, ἕως μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. εἰ δὲ τὸ ποιῶσαι μόνον διδάξαι ἦν, εἰς εἰσὶν ταῖς πάντες, οὐκ ἂν τὸ δεύτερον προσετίθει.

Τῷ αὐτῷ ελς.

Εἰ καὶ δεινῶς καὶ τεχνικῶς ἡ ἀγχιπία τὰ λῆνα τῆς ὄπτιμίας ἀπέπειτασε, καὶ τὴν παίδα ἐσχισε θηρῶσαι τὸν νεόν, καὶ ἄλλ' μὴ τῷ ὀφθαλμῷ ἐρητύουσαι. οὐκ ἀλλοπίετο γὰρ τραγικῶς, ἄλλ' οὐκ εὐφραίνει τὸν ἀνθρώπον. εἰ δὲ τὸ ποιῶσαι μόνον διδάξαι ἦν, εἰς εἰσὶν ταῖς πάντες, οὐκ ἂν τὸ δεύτερον προσετίθει.

εσν,